

Sygn. akt **VIII Ua 34/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Sędziowie:	SSO Jolanta Łanowy-Klimek SSR del. Anna Capik-Pater (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019r. w Gliwicach

sprawy z odwołania K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zasiłek macierzyński

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 stycznia 2016 r. **sygn. akt** VI U 273/15

1) oddala apelację;

2) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz odwołującej K. G. kwotę 667,49 zł (sześćset sześćdziesiąt siedem złotych czterdzieści dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (spr.) (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Ua 34/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił K. W. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od

2 grudnia 2014r. do 30 listopada 2015r. wskazując, że nie podlega ona dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 grudnia 2014r., zaś dziecko urodziła w dniu

2 grudnia 2014r., czyli w okresie niepodlegania ubezpieczeniu chorobowemu. Wobec powyższego nie ma prawa do zasiłku macierzyńskiego za wymieniony okres.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji domagając się jej zmiany i przyznania prawa do spornego świadczenia. Nadto wniosła o zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje stanowisko podniosła, że zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca, bowiem wbrew twierdzeniom organu rentowego w chwili urodzenia dziecka, to jest w dniu 2 grudnia 2014r., była ona objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym a tym samym nabyła prawo do zasiłku macierzyńskiego w spornym okresie. Wskazała również, że została zgłoszona do tych ubezpieczeń do dnia 5 grudnia 2014r. i uiściła z tego tytułu należną składkę.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. Dodatkowo w uzasadnieniu podał, że odwołująca nie podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 1 grudnia 2014r., a dziecko urodziła w dniu 2 grudnia 2014r., tj. w okresie niepodlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Nadto organ rentowy wskazał, że odwołująca od 1 stycznia 2012r. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) G.. Wyżej wymieniony płatnik złożył za odwołującą raport miesięczny za miesiąc grudzień 2014r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe wyższą niż minimalne wynagrodzenie obowiązujące w 2014r. W myśl natomiast art. 9 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r., poz. 121 ze zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z tytułu zatrudnienia, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu zatrudnienia, w przeliczeniu na okres miesiąca, jest równa lub wyższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnymi również z innych tytułów. Wobec powyższego w okresie od 1 do 31 grudnia 2014r., ubezpieczona spełniała warunki do wyłączenia z obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Organ rentowy podkreślił nadto, że według art. 11, ust. 2 powołanej ustawy, dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu mogą podlegać na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6, ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10.

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2016r. (sygn. akt VI U 273/15) Sąd Rejonowy w G., w punkcie pierwszym zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 2 grudnia 2014r. do 30 listopada 2015r. natomiast w punkcie drugim zawarł rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy oparł powyższe orzeczenie na następujących ustaleniach:

Odwołująca od dnia 18 stycznia 2010r. jest zatrudniona w Miejskim Zarządzie Usług (...) w G., na podstawie umowy o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy (1/2 etatu). W związku z tym zatrudnieniem podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia za pracę osiąga w kwocie 1.050,00 złotych, do której dochodzi dodatkowo premia regulaminowa.

We wrześniu 2014r. odwołująca rozpoczęła jednoosobowe prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Z dniem 8 września 2014r., składając w dniu 15 września 2014r. druk (...) P (...), odwołująca przystąpiła do ubezpieczeń społecznych oraz do ubezpieczenia chorobowego. Zgłoszona została także do ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzonej działalności. Ponieważ odwołująca nie osiągała minimalnego wynagrodzenia za pracę, zobowiązana była do odprowadzania składki na ubezpieczenia społeczne. Od początku prowadzenia działalności odwołująca korzystała z usług kancelarii podatkowej, która odpowiadała za wyliczenie odpowiedniej wysokości składek, przygotowanie odpowiedniej deklaracji i jej wysłanie organowi rentowemu drogą elektroniczną.

W dniu 2 grudnia 2014r. odwołująca urodziła dziecko i udała się na urlop macierzyński. Nie wykonywała pracy przez cały grudzień 2014 roku. Za powyższy miesiąc ubezpieczona otrzymała wynagrodzenie na łączną kwotę 1.232,56

złotych. Dodatkowo odwołująca otrzymała nagrodę w kwocie 1.000,00 złotych, która miała charakter uznaniowy i dotyczyła wcześniej przepracowanych miesięcy.

Reprezentująca odwołującą kancelaria podatkowa w dniu 8 stycznia 2015r. złożyła do organu rentowego, w imieniu odwołującej, deklarację rozliczeniową za grudzień 2014r. Końcowy termin podlegania ubezpieczeniom oznaczono do dnia 5 grudnia 2014r., bowiem odwołująca pierwotnie miała ustalony termin porodu na ten dzień. W tym zakresie kancelaria całą sprawę konsultowała z pracownikiem ZUS i została zapewniona, że prawidłowo wskazano termin wyrejestrowania odwołującej z ubezpieczeń społecznych. Odwołująca w dniu 13 stycznia 2015r. prawidłowo uiściła składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości odpowiadającej składkom do dnia 5 grudnia 2014r.

W dniu 19 grudnia 2014r. odwołująca złożyła do organu rentowego wnioski o zasiłek macierzyński.

Pismem z dnia 21 stycznia 2015r. organ rentowy zobowiązał odwołującą między innymi do złożenia dokumentu zgłoszeniowego wyrejestrowania z ubezpieczeń od dnia 2 grudnia 2014r. Po otrzymaniu informacji przez kancelarię o tym piśmie, złożyła ona do organu rentowego korektę wcześniej zgłoszonej deklaracji, zgodnie z którą wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych nastąpiło z dniem 2 grudnia 2014r.

W kolejnym piśmie z dnia 16 lutego 2015r. organ rentowy poinformował odwołującą o tym, że wszczęto postępowanie wyjaśniające w związku ze złożonym wnioskiem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego. W toku postępowania wyjaśniającego organ rentowy badał działalność odwołującej pod kątem rzeczywistego jej wykonywania. W tym celu badane były między innymi księgi przychodów i rozchodów. Postępowanie to nie wykazało żadnych nieprawidłowości.

Następnym pismem z dnia 24 marca 2015r. organ rentowy poinformował odwołującą o tym, że postępowanie wyjaśniające zostało zakończone. Organ rentowy wskazał także, że ze zgromadzonej dokumentacji wynika, iż odwołująca podlegała ubezpieczeniom społecznym do dnia 30 listopada 2014r. Jednocześnie wskazano, że z zapisów kompleksowego systemu informatycznego ZUS wynika, iż odwołująca dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresach od dnia 8 września 2014r. do dnia 1 grudnia 2014r. Wezwano również odwołującą do złożenia dokumentów korygujących.

W dniu 30 marca 2015r. do kancelarii podatkowej zadzwonił pracownik organu rentowego celem poinformowania, że należy dokonać następnej korekty poprzez oznaczenie daty wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych z dniem 1 grudnia 2014r. W związku z tym zdarzeniem sporządzono taką korektę i wysłano ją organowi rentowemu. W późniejszym czasie kancelaria ponownie zweryfikowała całość dokumentacji odwołującej i zorientowała się, że wcześniejsze wyrejestrowanie się z ubezpieczeń z dniem 1 grudnia 2014r. było błędne. Tym samym złożyła w imieniu odwołującej ostateczną korektę deklaracji, wskazując właściwą datę wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych z dniem 2 grudnia 2014r.

W związku z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w dniu 10 kwietnia 2015r. wydał zaskarżoną decyzję odmowną.

Odwołująca nie zgodziła się z zaskarżoną decyzją i wniosła odwołanie do Sądu.

W oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, w powyższym zakresie, Sąd Rejonowy uznał okoliczności sprawy za bezsporne i wszechstronnie wyjaśnione i przyjął, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd Rejonowy, powołując się na treść art. 29 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014r., poz. 159 ze zm.) wskazał reguły przyznawania prawa do zasiłku macierzyńskiego.

Sąd I instancji podkreślił, że kwestią kluczową w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołująca w chwili urodzenia dziecka była objęta ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Ustalenie to determinowało bowiem przyznanie odwołującej prawa do zasiłku macierzyńskiego w spornym okresie.

Sąd Rejonowy uznał, że odwołująca była objęta ubezpieczeniem chorobowym włącznie do dnia 2 grudnia 2014r. Tym samym nie naruszyła ona normy art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej, bowiem dopiero z dniem 2 grudnia 2014r. nastąpiło jej wyrejestrowanie z ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji, w chwili urodzenia dziecka odwołująca objęta była ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Zdaniem tego Sądu, organ rentowy nie przedstawił w toku procesu dokumentacji, która uzasadniałaby przyjęcie, że odwołująca podlegała ubezpieczeniom społecznym jedynie do dnia 30 listopada 2014r. Wprawdzie to na stronie odwołującej się spoczywał ciężar dowodowy wykazania tej okoliczności, jednakże z uwagi na to, że organ rentowy posiada pełną dokumentację sprawy, odwołująca posiadała ograniczone możliwości dowodzenia. Mimo to, w ocenie Sądu Rejonowego, odwołująca wykazała – w świetle wiarygodnych zeznań Z. P. i samej odwołującej oraz przedstawionej dokumentacji – że w chwili narodzin dziecka była objęta ubezpieczeniem chorobowym.

W dalszej kolejności Sąd I instancji przedstawił analizę działań odwołującej i organu rentowego w zakresie zgłoszenia jej do ubezpieczenia chorobowego, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, a także działań zmierzających do jej wyrejestrowania z tych ubezpieczeń, a w szczególności przyjętej przez strony daty końcowej tego ubezpieczenia.

Następnie Sąd Rejonowy wskazał, że jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu, o którym jest mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013 roku, poz. 1442 ze zm. – ustawa systemowa), w przeliczeniu na okres miesiąca, jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia – stosownie do art. 9 ust. 1a ustawy systemowej – aktualizuje się obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych z innego tytułu posiadanego przez ubezpieczonego (np. wykonywania pracy nakładczej). Sąd I instancji uznał, że postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołująca z tytułu zatrudnienia pracowniczego osiągała wynagrodzenie niższe od kwoty minimalnego wynagrodzenia, a tym samym zobowiązana była do opłacania składek na ubezpieczenie chorobowe z tytułu prowadzonej działalności. Stąd też odwołująca mogła dobrowolnie określić wymiar składki na ubezpieczenia z tytułu prowadzonej działalności. Sąd Rejonowy przyjął bowiem, że nagroda, którą w grudniu otrzymała odwołująca, ma charakter uznaniowy i nie stanowi części stałej wynagrodzenia, wypłacana jest niezależnie od prawa do zasiłku chorobowego. Tym samym, zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy zasiłkowej nie jest uwzględniana przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego, jako składnik wynagrodzenia, do którego odwołująca zachowała prawo w okresie pobierania tego.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał, że skoro – w świetle powołanych norm – odwołująca podlegała w spornym okresie ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, to uzyskała prawo do zasiłku macierzyńskiego z tego ubezpieczenia.

Apelację od powyższego wyroku wniósł organ rentowy.

Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego (art. 233 § 1 k.p.c.), poprzez przekroczenie przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów i błędne przyjęcie, że odwołująca objęta była ubezpieczeniem chorobowym do dnia 2 grudnia 2014r. włącznie.

W dalszej kolejności zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 29, ust. 1, pkt 1 ustawy zasiłkowej i orzeczenie o przyznaniu odwołującej prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 2 grudnia 2014r. do 30 listopada 2015r.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania. Dodatkowo wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za obie instancje, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na uznanie, że odwołująca w chwili urodzenia dziecka objęta była ubezpieczeniem chorobowym z tytułu działalności gospodarczej. W ocenie organu rentowego odwołująca dokonała skutecznego wyrejestrowania z tego ubezpieczenia z dniem 1 grudnia 2014r., tym samym nie mogła w dniu urodzenia dziecka podlegać temu ubezpieczeniu, a w konsekwencji nabyć z tego tytułu prawa do zasiłku macierzyńskiego. Dodatkową okolicznością wyłączającą możliwość podlegania odwołującej temu ubezpieczeniu od 1 grudnia 2014r., w ocenie organu rentowego, jest brak podstawy do objęcia tym ubezpieczeniem, której należy upatrywać w osiągnięciu przez ubezpieczoną, w grudniu 2014r. wynagrodzenia przekraczającego kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę w tym okresie. Zdaniem ZUS, Sąd Rejonowy niezasadnie uznał, że otrzymana przez odwołującą nagroda w kwocie 1.000 zł nie wpływała na wartość otrzymanego przez nią w tym miesiącu wynagrodzenia za pracę.

Sąd Okręgowy w G.wyrokiem z dnia 14 grudnia 2016r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddalił odwołanie (w pkt 1) i odstąpił od obciążania odwołującej kosztami postępowania (pkt. 2).

W związku z wniesioną przez odwołującą skargą kasacyjną wyrokiem z dnia 25 lipca 2018 Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w G. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W pisemnych motywach rozstrzygnięcia Sąd Najwyższy wskazał, że „wyrok Sądu drugiej instancji opiera się na założeniu interpretacyjnym, zgodnie z którym o zastosowaniu art. 9 ust. 1a ustawy systemowej bądź art. 9 ust. 1 ustawy systemowej decyduje podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w danym miesiącu. W stanie faktycznym sprawy oznaczało to, że skoro w grudniu podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne okazała się być - już po ziszczeniu się ryzyka objętego ochroną (poród) - wyższa niż kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę, to skarżąca nie podlegała w tym miesiącu obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej, a skoro nie podlegała temu ubezpieczeniu obowiązkowo, to nie mogła podlegać dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia tej działalności (art. 11 ust. 2 ustawy systemowej).”

W dalszej części uzasadnienia Sąd Najwyższy wskazał na różnice pomiędzy „nagrodą” , a „premią” oraz konsekwencje z tych różnic wynikające powołując m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego z 4 lutego 2013 r., I UK 484/12 (OSNP 2013 nr 23-24, poz. 282), wyrok w sprawie I UK 484/12,

Wskazał Sąd Najwyższy, że rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji wynika, że podstawę faktyczną dla przyjęcia założenia, zgodnie z którym art. 9 ust. 1 ustawy systemowej nie znajdował w grudniu 2014 r. zastosowania do ubezpieczonej, stanowił sam fakt przekroczenia w tym miesiącu przez podstawę wymiaru składek ubezpieczonej z tytułu stosunku pracy kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Z wiążących dla Sądu Najwyższego ustaleń faktycznych postępowania sądowego nie wynika jednak, czy wypłacone w grudniu 2014 r. przez pracodawcę świadczenie dodatkowe (w stosunku do wynagrodzenia zasadniczego za listopad 2014 r.) było elementem wynagrodzenia wynikającego z umowy o pracę w rozumieniu przyjętym w sprawie I UK 484/12. Wskazał Sąd Najwyższy, że tym zakresie Sąd pierwszej instancji wspomina raz o premii regulaminowej a innym razem o nagrodzie uznaniowej. Rozstrzygnięcie tej kwestii ma zaś zasadnicze znaczenie dla oceny zasadności odwołania ubezpieczonej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie, a wyrok Sądu Rejonowego jest trafny i odpowiada prawu.

Sąd Okręgowy ponownie rozpatrując sprawę uzupełnił postępowania dowodowe i ustalił na podstawie §7 Załącznika Nr 4 do Regulaminu Wynagradzania (...) Miejskiego Zarządu Usług (...) (k. 235) , że kwota 1000 zł brutto, którą ubezpieczona otrzymała w grudniu 2014r. stanowiła premię nagrodową , co wg Regulaminu obowiązującego

u pracodawcy ubezpieczonej oznacza świadczenia wypłacane przez dyrektora z własnej inicjatywy lub na wniosek za szczególne osiągnięcia , czyli odpowiada to definicji nagrody. Pracodawca bowiem dysponuje marginesem swobody uznania. Nagroda nie jest uzależniona od samego dopełnienia przez pracownika określonego warunku. W konsekwencji nie stanowi ona, owa kwota, elementu wynagrodzenia za pracę.

Wynika z tego, że wnioskodawczyni miała w miesiącu grudniu 2014r. podstawę do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej , w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu , co z kolei warunkuje prawo do zasiłku macierzyńskiego.

Ubezpieczona urodziła w dniu 2 grudnia 2014r. , wniosła o objęcie ubezpieczeniem chorobowym do dnia 5 grudnia 2014r. i za taki okres opłaciła składki. Późniejsze ingerowanie w okresy zgłoszenia do ubezpieczenia podjęte na skutek korespondencji z organem rentowym nie miało znaczenia z uwagi na podejmowanie tych działań już po ziszczeniu się ryzyka ubezpieczeniowego tj. porodu.

Zarzut apelacji dotyczący przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie , że odwołująca była objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym włącznie do dnia 2 grudnia 2014r. jest niezasadny w świetle zgromadzonego materiału dowodowego w tym zeznań ubezpieczonej . Ubezpieczona zeznała bowiem, że od początku prowadzenia działalności wiedziała, że zatrudnienie na połowę etatu za wynagrodzeniem w wysokości 1/2 minimalnego wynagrodzenia powoduje, że sama musi opłacać składki, od początku była objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym . Miała odwołująca uregulowane składki do 5 grudnia 2014r. , gdyż wedle pierwszych informacji od lekarza poród miał nastąpić w dniu 5 grudnia 2014r. Dopiero po porodzie, kiedy prowadząca księgowość ubezpieczonej świadek P. (k. 44) zobaczyła akt urodzenia i dzień urodzenia 2 grudnia 2014r. , po konsultacji z pracownikiem ZUS wyrejestrowała ubezpieczoną z ubezpieczenia. Była zatem nadpłata. ZUS sugerował korektę z dniem wyrejestrowania jako 1 grudnia 2014r. Składki były opłacone w terminie zatem w momencie porodu ubezpieczona była objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym, ziściło się ryzyko ubezpieczeniowe i ubezpieczona nabyła prawo do zasiłku macierzyńskiego. Po tym dniu tj. po 2 grudnia 2017r. wygasł obowiązek opłacania składek z tytułu dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Ustanie dobrowolnego tytułu ubezpieczenia zależy od : wniosku o wyłączenie z ubezpieczenia, nieopłacenia składki , ustania tytułom podlegania.

O ustaniu ubezpieczenia decyduje wola ubezpieczonego , albo obiektywna sytuacja łączona z reguły z wyrejestrowaniem działalności. Z pewnością, nie było wolą ubezpieczonej świadome pobawienie się zasiłku skoro do dnia 5 grudnia opłaciła składki, a dopiero z tym dniem pierwotnie się wyrejestrowała.

Z tych przyczyn mając na uwadze treść art. 29 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację jako niezasadną.

Ubezpieczona wygrała i wniosła o zasądzenie kosztów w tym kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym składając spis kosztów w którym wyszczególniono opłatę od skargi kasacyjnej – 30 złotych, koszty zastępstwa procesowego przed Sądem i instancji, , koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym oraz w postępowaniu przed Sądem II instancji przy czym żądana kwota za dwukrotny dojazd pełnomocnika z O. do G. to 277,49 zł. .

Sąd Okręgowy w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z §10 ust.1 pkt 1 i ust.4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i art. 35 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005r. zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 667,49 zł kosztów postępowania uwzględniając wnioskowane 30 złotych opłaty, koszty dojazdu , kwotę 120 złotych za postępowania apelacyjne i 240 złotych za postępowania przed Sadem Najwyższym . Nie uwzględniono 60 złotych za I instancję, gdyż te koszty zostały już zasądzone przez Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 25 stycznia 2015r.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (spr.) (-) SSO Grzegorz Tyrka (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia